

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhöz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 50kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.
 Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
 Egyes számok 12 kr-ával kaphatók
 a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Negyhasábas petit-sor egyszeri közlésért 7 kr.
 kétszeriért 6 kr., többszeriért 5 kr. ártandó.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajczár

A nyiltórbom:

minden négyhasábas garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összekötésben levő hirdető-irodák, elő-
 szetők, vagy a gyakori hirdetőket telmes díj
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
 Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen: hetenként egyszer.

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

— vasárnap reggel. —

Husvét.

Templomban összegyűl a hívők se-
 rege és ájtatos ajakkal zengi dicsősé-
 gét az emberiség megváltójának. A hus-
 véti hangulat alól ki volna képes ki-
 vonni magát? Senkisé nem zárkozhatik el
 ez ünnep magasztos benyomása elől,
 mely a tavasz természeti derűjével su-
 gározza körül a vallásos hit szép em-
 lékeit.

A husvét az emberiség ünnepei közt
 a legelső helyet foglalja el. Szegények
 és gazdagok, kicsinyek és nagyok mind
 megegyeznek abban, hogy e napot ün-
 nepelni kell. Mert ez a nap évfordula-
 tot jelent, évfordulatot, mely arra em-
 lékeztet, hogy e napon vonult erkölcsi
 nézeteinkbe a szeretet és politikai néze-
 teinkbe az egyenlőség elve. Ennek az
 ünnepnek, mely erkölcsi és politikai
 jelentősége van és aki egész szívvel
 ünnepelni akarja, annak első sorban le-
 kell rombolni a korlátokat, melyek
 embert embertől elválasztanak, annak
 mindenekelőtt el kell fogadnia a hus-
 véti esemény nagy történelmi konzek-
 venciáját: a szabadság, egyenlőség és
 testvériség eszméinek uralmát.

Igaz, hogy ez eszmék még nem
 mentek át az összes népek vérebe.
 Mert csak körül kell tekintenünk és
 csakhamar meggyőződünk, hogy míg
 a gazdagok asztalai ez ünnepnapokon
 a dus életektől görnyed és ami kevés
 gondjuk van, erre a két napra azt is
 elvetik s mikor a hétköznapi hajnala
 hasad, boldogan heverhetik ki magukat,
 addig a szegény e két napon is nél-
 külnözni kénytelen s reá az ünnep után
 ismét csak a munka fáradaimai várnak.
 Pihenést az ünnep csak testének nyújt,
 mert lelke ekkor sem nyugodhatik meg
 sorsával, mely göröngyös utat jelölt ki
 életének.

Csak egyben bir nagyobb jelentő-
 séggel ez ünnep a szegények kunyhó-
 jában, és ez az egy a remény.

A gazdagok nem remélhetnek sem-
 mit az élettől, a szegények ellenben
 mindent, s ha van ami a sulyos nél-
 külözésekért kárpótolhatja az embert,
 az, az erős hit és a remény, mely az
 igazság diadalával kecsegtet.

A husvét a hit és remény ünnepe,
 mely megerősíti bennünk a hitet, hogy
 az egyenlőség elve, — bár-
 mennyire tiporják is azt a fásult szí-
 vűek, — egyszer mégis felküzdi magát
 arra a magaslatra, melyre az emberi-
 ség Megváltója emelte, hogy igazságá-
 nak fényével bevilágítson az elhagyot-
 tak, a szűkölködők és elnyomottak éj-
 jelébe, mely minden husvétal egy lé-
 péssel közeledik az egyenlőségi elv
 megvalósításának hajnalához.

Miért nem házasodunk.

Igaz a vád, titkolni sem lehet, tagadni
 sem lehet. Kisérteties lidércfény gyanánt
 világít a sötétségben ez a jelenség; minden
 szem látja, minden ember tudja, hogy nem
 házasodnak az ifjak. Sivár aglegénységbe
 merül el sok erőteljes fiatal férfi és sokszor
 a legjobb, legszebb leány is pártában vénül
 meg.

Nem teljesíti fajbéli kötelességét az ember;
 a férfi irtózik az apaság, a leány az
 anyaság gondolatától. A lelkében hatalmasan
 életre támadó fajfentartási ösztönek egész
 energiájával, szervezetének minden élő, mozgó,
 akarni tudó, egészséges atomjával ellene áll;
 de előtérbe lép e helyett az egyén, az indi-
 vidium ezer vágygyal, kivánsággal és el ent-
 mondást nem tűrő hatalommal követeli a
 kielégítetést.

A férfi megszerette a korcsma vad, zür-
 zavaros lármáját, borgözzel teli, füstös leve-
 gőt és nem undorodik az utfélen kinálkozó
 szerelemtől, kerül a női társaságot, mert az
 feszélyezi és keresi a helyet, hol anyagi-
 inkább mondhatnám állati örömeit kielé-
 githeti.

A nő rabja lett a divatnak és az eman-

cipációnak; a munkások sorába lépett;
 kenyérkereső, küzdő, dolgozó individium
 lett belőle. Egy zérus volt eddig, de amely
 az előtte lévő szám értékét adta meg; ma
 számottevő, önálló egész, de mert külön áll,
 ő is, a másik is értékét veszítette. Lelkében
 nem gyul ki a szerelem láza; hideg, gondol-
 kozó, józan ember vált belőle. A mai nő
 nem szeretni akar, hanem hódítani.

Aggódó töprenkedéssel állunk meg e
 jelenség előtt és az okát kutatjuk.

A család alapítástól való irtózás okát
 nagyon sokan a két nembeli ember egymás-
 tól való idegenkedésében látják. Nem gondol-
 ják meg, hogy már ez az idegenkedés is
 természetellenes, abnormalitás, már ez az
 okozat maga, melynek okát lent mélyen,
 nagyon mélyen kell keresniök, ott ahol az
 embert előkészítik az élet számára, a csa-
 ládban, az iskolában és bent magában a to-
 longó küzdő emberáradatban, az életben.

A mai nevelési rendszerben van ennek
 is a legfőbb oka.

Nem akarom ennek ami fényes száza-
 dunknak az ő nagy világító erejét csökkenteni.
 A la manchei lovag szélmalom harcaza
 volna ez, de a napnak is vannak foltjai.

Tagadhatatlan, nem virradt még század
 erre a szürke sártekére, amelyekben nagyobb
 darabot futott volna meg az ember, ez az
 okos hangya nép a tökéletesség felé vezető
 uton.

Megláttuk azt a fényt, amelyik ennek
 a göröngyös utnak a végén dereng és mind-
 dent leküzdő hatalmas energiával töreked-
 tünk feléje.

Bele néztünk a napba és csoda-e, ha
 szemünk elvakult.

A tudásban ismertük fel azt a csalha-
 tatlan arcanumot, mely egyedül lesz képes
 vezetni bennünket a tökéletesség felé. Tudni
 akart minden ember, csak tudni és minél
 többet tudni.

Azt hitte és szentül hitte mindenki, hogy
 az ész kiművelésében van letéve az életben
 való boldogulhatás alapja; nem vette észre
 senki sem, hogy az ember anyagi része,

szervezete a fejlődésben elmarad, elsatnyul
 és sivár, kietlen marad a lelke.

Amig így kerestük a tudást, amig így
 fegyverkeztünk az élet ellen való nagy küz-
 delemre, elvesztettük lelkünknek azt a tu-
 lajdonságát, amellyel leleztünk, szerettünk,
 busultunk.

A család ma már nem az a puha meleg
 fészek többé, ahova hazajön a férj pihenni,
 szeretni, felüdülni, erőt gyűjteni a másnapi
 küzdelemre; ahol összebukik a gyereksereg,
 hogy szeressen. A családi tüzhely, az örök
 szeretésnek ez az egyszerű symboluma el-
 vesztette az ő nagy melegárasztó képessé-
 get; takaréktüzhelylyé devalválódott, ahol
 a táplálék készül. A családban ma már nem
 szeretnek többé, ma már a családban is küz-
 denek és tanítanak.

A gyermeket sem nevelik többé, a gyer-
 meket is csak tanítják. — Pedig sohasem
 volt nagyobb szükség arra, hogy testben,
 észben és kedélyben egész ember váljék a
 gyermekből, mint épen ma, mikor oly vég-
 telen konkurencziával kell szemben állani
 mindennek, mikor az emberqualitások egész
 mérhetetlen kincse vonul fel a harcztérre,
 hogy megvívja mindennap a létezésért való
 nagy, hatalmas küzdelmet. Soha nagyobb
 szüksége nem volt arra a férfi embernek,
 hogy családja körében megpihenhessen, fel-
 üdülhessen, szerethessen, mint épen ma, mert
 ily keserves harcztot sohasem kellett meg-
 vívnia, így el nem fáradt, ki nem merült a
 küzdelemben ezelőtt sohasem.

Es ebben a mai családban a leány, a
 teremtő természetnek ez a csodálatos remek-
 lése is elvesztette az ő egyéniségének egy-
 szerü, lebilincselő természetességét. A mai
 családban csak ritkán nevelik feleségnek a
 leányt. Féketlen hűséggyal töltik meg a lel-
 ket, amelyik egész természetes szépségét,
 egész nagy vonzó képességét megsemmisíti,
 tönkre teszi.

A haladásnak, a tökéletesedésnek is van
 hátránya; nagyban hozzájárul ez is a női
 hűség kiképzéséhez. A kézi és gyári ipar
 remekei folyton és állandóan izgatják a nő
 gyöngé érzéki természetét; egy perczig sem

TÁRCZA.

Husvéti szellő.

— A Bars eredeti tárczája. —

Talán nincs is az egészen jól berendezve,
 hogy a nagy hét, a gyász, a szomorúság, a
 vezeklés ideje a tavasz születésével esik össze.
 Olyan kiáltó ellentét létezik a külső napsu-
 gáros, ébredő, melegedő élet, és a templomi
 komor, gyászos vezeklés között!

Most, hogy az erős felhők közül öröm-
 mel üdvözlöm a kihasadó napsugarat, eszembe
 jut egy régi, régi história, talán nem is tör-
 ténét, mert hiszen csak egyet-on egy lélek-
 nek hányattatása a langyos tavaszi szellő
 csábító melege, és a vezeklés rideg hideg-
 sége között . . .

Megkezdődtek a nagy hétben szokásos
 lelki gyakorlatok. Hiába magyaráznám, mi
 az, csak az érti meg, a ki végig csinálta,
 azok közül is csak az, a kinek nagyon fo-
 gékony, nagyon érző szíve van. Más lélek
 átsiklik rajta, a nélkül, hogy veszítene köny-
 nyűségéből. Becsukódott a komor, három-
 emeletes börtön kapuja, hogy négy napig
 zárva maradjon; e négy nap alatt emberi
 szót nem visszhangzanak a rideg falak; vi-
 dám gondolat, kedves emlékezet száműzve
 van: itt a vezeklés ideje! Nem szeretek rá
 visszagondolni, aminthogy kellemetlen gon-
 dolat megtagadni mindazt, a mi az embert
 a földhöz köti; kiirtani a szívből ez érzés
 minden hűs gyökerét, hogy ne hajtsan ágat,
 ne nőjön rajta virág; mert nem szabad;

mert az a kis virág nagyon a földhöz ta-
 lálná kötözni azt, a kinek itt semmi keresni
 valója . . . S az érző lélek nagyon hálás
 talaj: ki lehet belőle irtani mindent, a mi
 a napsugártól táplálkozik, úgy megszokja,
 hogy ne teremjen mást, mint kápolna virá-
 got . . .

Hiába tekintettem ki a szűk, sötét fo-
 lyosóról a világáros nagy kolosszusai fölé,
 a komor Szent István tornya fölfelé mutog-
 gatott: tagadd meg, a mi a föld színén te-
 rem, csak ott túl, ott fönt . . .

Lassankint átjárta lelkemet a lemondás
 zordon magasztossága, olyan jól esett a bi-
 deg falakhoz szoritanom égő fejemet, mi-
 közben egymás után téptem ki az emléke-
 zet édes virágait: menj te is, ne gyötörj,
 ne kápráztasd szemeimet, ha egyszer nem
 szabad . . .

Mire elérkezett a negyedik nap dél-
 utánja, már akkor ki voltam békülve sor-
 sommal, valami édes érzetet éreztem a fölött,
 hogy mily óriási áldozatokat hozok én hiva-
 tásomnak, hogy megtagadtam emberi ter-
 mészetemet; hogy megtagadtam, hogy szám-
 űztem meg mtől ifjuságomnak minden édes
 emlékét. Van valami bűvös ereje az aszke-
 tizmusnak, a mi úgy lenyűgözi az ember
 lelkét, s úgy nő, mint a lavina, utjában el-
 söpörve minden földi tenyészetet.

De ekkor történt valami.

A negyedik nap estjén egy közeli temp-
 lomban vonultunk vecsernyére. Mikor a szent
 gyakori tokat megkezdttük, még mindig az
 a lelketlen, hűvös idő uralkodott, mely a
 telet szokta összekötni a tavasszal; intéze-

tünk, az ódon, komor, vastag falu épület
 nehezen melegedett át a tavasz gyöngé me-
 legétől, s így történt, hogy mig odabent
 még mindig a telet éreztük, odakint nagyot
 fordult a világ. Mikor kiléptem az utcára,
 csodás kellemű langyos tavaszi szellő csapta
 meg arcomat, szinte érezt rajta a pacsirta
 dala s az ezernyi ezer virág illata. Szokat-
 lan vig sürgés-forgás volt az utcán. A ta-
 vasz úde légétől áthatott mosolygó arcok,
 lépten-nyomon könnyű világos ruhákba öl-
 tözött szebbnél-szebb asszonyok, leányok;
 a kapuk aljában a virágáros leányok moso-
 lyogva kínálták az ibolyacsokrokat . . .

Mindez oly nyomasztó ellentétben állott
 a nagyhét gyászos hangulatával, mely lelke-
 met áthatotta. Ugy éreztem magamat, mint
 a mesebeli szegény emberfia, ki egy sötét,
 hideg barlangban bandukolt hét napig, s
 egyszerre, váratlanul egy tündérbertben ta-
 lálta magát. Mintha hirtelen valami jégké-
 reg olvadt volna le szívekről, mohón szívtam
 tudómba azt a csodáhatású, varázserejű ta-
 vaszi levegőt, könnyelműen engedtem át
 magamat valami kéjes érzetnek. Azok az
 elnyomott virágok, elszáradt levelek, kite-
 pett emékek egyszerre mind életre keltek
 szívemben, éreztem, hogy az aszketizmus
 bágyasztó bilincsei mint pattognak le lel-
 kemről, az ifjuság kellemes gondolatai fék
 nélkül szabadokká lettek: usztam lefelé az
 árral . . .

Egy percznyi rövid idő, s a tavasznak
 kaczer langy szellője elég volt hozzá, hogy
 a hónapos gyötördések árán kinosan meg-
 fogant lemondás, melyet a négy vezeklő nap

már annyira megerősített, semmivé váljék,
 mint a kőd, mit a kelő nap sugarai szoktak
 nyom nélkül elnyelni. Ez a parányi kis kel-
 lemes benyomás terített el kitüzött életpá-
 lyámtól, melynek oly sulyos feltétele van:
 nem virágzani, nem illatozni, csak gyümöl-
 csöt teremni a földöntuli élet számára.

Ereztem és beláttam, hogy nem tudnék
 ellentánni a tavasz első, gyenge fuvallmá-
 nak sem . . .

S a nagy, komor templomban térdre
 borulva, könnyes szemekkel vallottam be
 annak, ki az emberiségért mindenről, ifjusá-
 gáról, életéről lemondott, s a ki e lemon-
 dását kiomló vérevel, kinos halálával pecsé-
 telte meg, hogy én méltatlan vagyok hozzá,
 nem lehetek az ő tanítványa, mert én nem
 tudok lemondani a legkisebb virágról sem,
 a mi a szívemben terem . . .

Renegát.

Tavaszdik . . .

Tavaszdik, a falombok
 Zöld levéllel intgetnek,
 Minden bokra, madárdaltól
 Visszhangozik a ligetnek.

Kis szobából, dalra kelve
 Én is megyek, én is szállok:
 Ugy szeretném a szívemre
 Óltni a nagy világot!

Bejárom a zugó erdőt,
 Megkérdezek minden bokrot,

szűnnek meg vágyat kelteni, vágyat fokozni benne azok birhatásáért. És hol termett mai nő elég erős arra, hogy ezeket közönyösen nézze, ezeket az életre támadó vágyakat zugalódás nélkül leküzdje és megnyugvás következzék belőle lemondása után?

A mai leányok egy része, már csak engedjenek meg ez igaz mondásért énnekem, nem a szeretésre, de a hódításra nevelődött fel, a mai leány nem szeretni akar, hanem jól férjhez menni.

De ne érje vádám, csak a gyöngébb nemet; a férfi nép sem szeret ma már, a férfi nép is csak a jó partit hajhászja.

Nem vonza őt a nő, nem áhítzik a családos élet után, mert lelkében még sejtölme sem két annak az édes melegnek, mely kell, hogy a családi tűzhelyről szerte áradjon. Ha az egyedülléttől való félelem, vagy egy sivár aggregénség réme a házias élet kikötője felé tereli mégis hajóját, házasságának főpostulátuma nem a kölcsönös vonzás, de anyagi existenciájának biztosítása.

Kényszeríti rá az élet, a társadalom, mely igényeket támaszt ellenében, hogy így legyen, kényszeríti a nő, aki mellett soha megelégedett nem volna, ha hűségét ki nem elégíthetné; a saját hideg szíve pedig nem vágyik a nevelésre. Alig is van ma-már boldog ember a világon.

Folytathatnám tovább, rámutathatnék a satnya nemzedékre, mely a szeretet híján való házasságokból származik; de ez már a fiziológia körébe vág.

Tanítsátok meg szeretni is gyermekeiket jó anyák, hogy boldogok lehessenek e földön.

hm.

Különfélék.

— **A városi képviselőválasztások** közül a II. és III. kerületben megejtett választást több törvény ellenesség indokából az igazoló választmány f. hó 6-án tartott ülésében egyhangulag megsemmisítette. E két kerületben tehát új választás leand, melynek határnapját a felebezési határidő letelte után az alispán fogja kitűzni.

— **Jegyzőválasztás.** A bessenyői megüresedett jegyzői állásra m. hó 24-én tartotta meg a választást Bessenyőn a községi képviselőtestület N e d e c k y Vincze verebelyi főszolgabíró elnöke alatt. Több pályázó közül három lett kandidálva: a nagyszecsei, a nagy-kálnai és az alsó-váradai körjegyző. A szavazás megtörténte után az elnök főszolgabíró kihirdette az eredményt, mely szerint O c s ó v s z k y Flóris alsó-váradai

körjegyző abszolút szótöbbséggel bessenyői körjegyzőül megválasztott. Ocsóvszky új állomás helyét a husvéti ünnepek után fogja elfoglalni. Ezzel a hírrel kapcsolatban említjük fel azt is, hogy e választás által megüresedett alsó-váradai körjegyzői kerületbe A k o s i Árpád segédjegyző lett h. jegyzőül kinevezve.

— **Tavaszi fősorozás.** Lázás sürgős-forgás, fülkésítő vig és keserves dalok, betyáros kurjongatás zavarták fel, hétfőn, kedden és szerdán városunk máskor egyhangu nyugalmát. A lévai járásban sorozást tartottak Simonyi Béla alispán és egy közös hadseregbeli őrnagy elnöke alatt. Mint polgári orvos dr. Karaffiáth Márius kórházi igazgató főorvos volt a sorozásnál jelen. Kimutattak 707 sorozandót és pedig az I. korosztályból 316, a II. korosztályból 195, a III. korosztályból 196 ot. Ezekből bosoroztak összesen 216 legényt, tehát a sorozandók 30 és fél százalékát. Érdekes felemlíteni, hogy Zseliz 20 legényt állított a bizottság elé, s mind a 20 hiba nélkül lett besorozva. — A Léva városiak részére az ünnepek után f. hó 14-én kezdődik meg a fősorozás előreláthatólag az elmúlt években elért eredménnyel.

— **Felolvasó estély.** A lévai iparos olvasókör f. hó 11-én husvét hétfőjén saját helyiségeiben felolvasó estélyt rendez. A műsor összeállítását körül a rendezőség kiválólag arra fektette a fősúlyt, hogy minél élvezetesebb szórakoztatást nyújtson a közönségnek. A felolvasáson kívül lesz ének, szavaltat, monológ stb. A kör által már évek óta rendezni szokott estélyek elég kezességét nyújtának arra nézve, hogy a résztvevő közönség kellemesen fogja magát érezni a mostani estélyen is. Vendégeket is szívesen látnak.

— **Terjed a szocializmus.** Mint a pusztító ráktene az emberi testen úgy terjed és pusztít a szocializmus Magyarországon, nemcsak az alföldön, hanem most már itt közvetlen szomszédságunkban Esztergomban is. Mint az „Esztergomi Lapok“ írja: Esztergomban is nagyban folyik a szocializmus az ő legveszedelmesebb formájában. Nem az annyira-amennyire művelt és értelmes alsóbbrendű iparosok, hanem az egyszerű, elfogult földműves nép körében, épen úgy mint Szabolcsban és Torontáiban. A szocializmus terjesztői első sorban a szocialista lapok és röpiratok, másodsorban néhány csavargó mesterember, a kiket — úgy látszik — a központból dirigáltak ide. A fölforgató eszmék első csiráját tavaly hintették el a jámbor esztergomi köznép körében, mikor Rádi Sándor, a Budapestről kiutasított szocialista vezér elnöke alatt munkásgyűlést tartottak. Azóta a veszedelmes eszmék rohamos gyorsasággal terjedtek, a köznép körében s ma Esztergom köznépeinek legnagyobb része már inficizálva van.

— **Ifjúsági szineloadás.** E hó 23-án tartja meg főgymnaziumunk ifjúsága a főgimn. segítő-egyesület alapítókéjének gyarapítására a szokásos szineloadást táncmulatsággal

év előtt elhunyt Szabó József tanár kijelentése szerint az ősembernek Obsidián eszközeit Magyarországon eddig nyugat felé feljebb nem találták. A hetvenes években nyugatnak a végső pontja még a hontmege Bagonya község volt, melynek határában báró Nyáry Benő talált néhány darabot.

Ková szilánkok a verebelyi járás községeinek csaknem minden határában szórvaonyosan találtak. Ezen ková szilánkokat azonban meg kell különböztetni az ugynevezett tarló kovától, melyet az ember által való használatának célja és időszakára nézve ezredékek választanak el egymástól. Talán lesz majd alkalmunk erre is áttérni.

Most csupán azért érintettük ezeket kissé bővebben, hogy célunknak szolgálhasunk; az az hogy felhívjuk különösen a földművesek figyelmét arra, hogy az ilyen igénytelennek látszó tárgyak között is gyakran az emberiség legrégebb emlékeinek egyike lappang, mely a prehistorikus (történelem előtti) idő Cultur történetének néha igen nagybecsű adaléka, s melyet minden régészeti muzeum szívesen fogad és őriz meg gyűjteményeiben.

(Folyt. köv.)

Eltemetett titok.

Ruttkay Emma.

Az a bánatos, szép asszony — így hívta mindenki; de senki sem tudta ennek az elnevezésnek magyarázatát adni. Talány volt ez a fiatal asszony, talány még férje előtt is. Oly szomorú volt mindég. . . Révedező tekintettel mérte végig ott, azon a magas bérceztől elterülő fenyvest, gondolata elszállt azon túl, messze-messze s elmerengett a mult édes, felejthetetlen emlékein. . .

Ilyenkor aztán mintegy ösztönszerűleg rebegték ajkai: vége, vége.

Oly hideg volt számára ez a léghör,

egybekapcsolva az Oroszlán-fogadó nagytermében. Ez alkalommal színe kerül Tilly tábornok jön című 3 felvonásos vígjáték Bonn Ferdinand után németből átdolgozva. A darab eseménye a 30 éves háborúból van véve. Az előkészületek az előadásra és a táncmulatságra már nagyban fojnyak. Az ifjúság, s a rendezőség mindent elkövet, hogy az előadás, mint az azt követő mulatság régi jó hírnevének megfelelő legyen. A napokban küldetnek szét a meghívók. — Előre is ajánljuk az ifjúság ezen jótékony-célú előadását t. olvasóink b. figyelmébe.

— **Tolvajnövendékek.** Két fiatal suhancz Tolnai Lajos és Blét Hermann már ifju korukban megúnyván a tisztességes kenyérkeresetet, könnyező módon hajóztak pénzhoz jutni. Furfangosan kiszeltek, hogy Blum kereskedő raktarat fogják megdezmálni és a lopott holmit értékesíteni. A raktáron levő lakatot le is törték, de nem juthattak a helyiségekbe. Szereztek tehát egy hosszú botot annak a végére derek-szög alatt V alakra két szöveget vertek s az ablakon át ezzel próbálták a raktarból nyers bőrkötet és egyéb holmit kihuzrezolni. De így sem sikerült a vállalkozás, mert Süketi Mihály lévai napszámos rajtakapta őket s az ott cirikáló rendőrt figyelmessé tette. A rendőr Blét Hermann letartóztatta. Tolnai azonban kerekelt oldott. Ügyüket a járásbírószág veszi kezébe.

— **A csataiak öröme.** Csata község lakossága, mint az E. írja — örömnapra virradt márczius 31-én. E napon tették le templonuk nagyobbításának s az új toronynak alapkövét unnepléyes szertartással. A szertartást Kovács József kis-gyarmati esperes-plebános, a szent Sir jeles lovagja vezette, a kit az unnepléyes ténykedésekre Rózsa József lekeri esperes plebános, a csatai híveknek is lekipásztora az unnepléyes emelése céljából meghívott. A csatai hívek ünnepet tartottak, hogy lekipásztoruk fáradozása folytán a templom nagyobbítás s a torony építés által a régi szükségleten segítve lesz.

— **Báró Aczél Béla és az „Országos Szövetség.“** Az országos nemzeti szövetség dr. Herczegh Mihály elnök, dr. Kriváchy Géza ügyvezető igazgató s Felszeghy Ferencz ig. tagból álló küldöttsége e napokban utazgat a nemzeti kaszinóban Báró Aczél Beánál, hogy vele a nemzeti szövetség és eddigi működését megismertesse. Báró Aczél megköszönvén a küldöttség szíves információját és elismerve a szövetség humánus s hazafias működését a szövetségbe 1000 frttal alapító tagul belepelt s az 1000 frtot Herczegh elnök kezéhez azonnal letítette. Egyben megígérte, hogy mindent elkövet arra, hogy a szövetség ügyét minden ben előmozdítsa.

— **Pérez nem gyermek kezébe való.** E régi közmondásnak szomorú tanúsága az az eset, mely a mult hó 27. Ersekujvarot. oly végzetesen játszódott le egy fiatal ember életében. Prohászka József, odaváló születésű, szárazsori jómódu szülöknek gyermeke, borbélysegéd, könnyű életre adta

nem tudott kinos helyzetével megbarátkozni, csak el, csak messze üzték vágyai; pedig oly nagyon szerette őt az egész falu apraja, nagyja, férje meg valóságos imádatlalt vette körül az ő bánatos kis feleségét: leste minden gondolatát, minden szavát.

Ugy szeretett volna derűt varázsolni azokba a fátyolozott tekintetű mélységek, szép szemekbe, mosolyt a bánatos ajkakra; — mert, hiába volt oly vidám a természet, üdvözölte madár, virág az ébredő tavaszt, — az ő kis félszűk oly bus, oly szomorú, pusztá volt.

Édes kis feleségem, mi fájt, mi bánt? mondd meg. Ne lássalak folyton azokba a a rút tépelődő gondolatokba merülve, hisz oly végtelenül szeretlek s szenvedek miattad! — mondta ilyenkor Baróthy Géza feleségének — s az a kis sötét szemű asszony ilyenkor ráemelte könyvtől csillogó, babonás tekintetét, — hiszen sajnálta, végtelenül sajnálta férjét, ki kész lett volna érte életét is feláldozni, de szólni nem tudott s az a bohó, nyugtalan jószág, az a sajgó szív dobogott, vert nyugtalanul s aztán úgy elsorult, verty fájt. . .

Baróthy Géza ilyenkor szerette volna átkozni önmagát, átkozni a kegyetlen sorsot, a mely nem engedte megtudnia azt a mély titkot, mely ott rágódott bálványozott kis felesége szívében!

Hisz ez a kétség borzasztóbb volt a legkegyetlenebb valónál.

Keze, melylyel Ellájának kezét szenvedélyesen szorította, görcsösen, kinosan vonaglott kuszált gondolatainak merő hatása alatt. Érezte ezt Ella. Bűnbánó Magdolna gyanánt hajtotta le fejét. — Hiszen szerette, mint egy hű, önfeláldozó testvért, de úgy, mint azt a régít. . . nem tudta soha szeretni! — Hallgatott, remélt: Az idő, a minden bánat orvosa majd csak behegeszti az ő sebéit. . . feledni fog. . . s akkor majd

magát. Nem kutatjuk az okokat, hogy mily uton, de tény, hogy a 19 éves kiskoru es könnyelműsége hajló fiúnak sikerült magát nagykorúsítani. A pénz volt okozója szerencsétlenségének, mert a 10,000 frtyai vagyont rövid pár hónap alatt éjjeli mulatozással elpocsékolta. Midőn egészen végzett pénzel a Lapka-féle vendéglő egyik magán-szobájában fegyverrel vetett véget életének.

— **Egyházi zene.** A lévai zenekedvelők Husvét vasárnapján a plébánia templomban Richter F. D-dur miséjét adják elő; betétül szolgál: Seyler „O sanctissima“-ja és Zangl „Tantumergó“-ja.

— **Egy kocsis balesete.** A legutóbbi lévai vásarra eljött árucikkkeivel Farkas Tivadar esztergomi festő is. Megerkezés után kocsisa elhelyezkedett a vendéglő istállójában. Lefekvés előtt beszélgetni kezdett az ugyanott meghúzódott többi kocsisal, mi alatt közvetlenül lovai megett egy kis székre ült le. Beszélgetésüket rémes sikoltozása szakította meg. Egyik, különben békés természetű lova hátra rugott s a szegény ember koponyája hátsó felet találta s azt oly erővel szakította be, hogy egyik szeme nyomban kifordult. Haldokolva vittek be a kórházba, állapota még mindig aggasztó.

— **A piarista rend.** Olaszországban van 4 provincia: a toscanai, a liguriai-piemonti, a nápolyi és a római. A toscanai provinciában van 8 szerzetesház 135 szerzetessel, kik 3338 növendéket tanítanak; a ligur-piemonti tartományban 6 társházban 84 szerzetes tanít 2129 gyermeket; a nápolyi tartományban 3 házban 97 szerzetesnek 300 növendéke van; a római provinciában 10 házban van 80 szerzetes s a növendékek száma 1174. Lengyelország virágzó provinciája kihalt, csak nemrég merűtök föl törekvések megújítására. Egyetlen háza, a krakói 15 szerzetesnek ad hájléket; a tanulók száma körülbelül 100, Ausztria provinciájában 5 házban van 39 szerzetes; a tanulók száma 3494. Csehország, Szilézia s Morvaország provinciájában van 17 ház, 99 szerzetes 8879 növendékekkel. A külföldi államok közül Spanyolországban van legtöbb piarista. A cataloniai provinciában van 10 ház 232 szerzetessel és 3888 tanulóval; az aragoniai provinciában 12 házban van 175 szerzetes, kik 4993 tanulót tanítanak; a castiliaiban van 14 ház 410 szerzetessel s 6607 növendékekkel, a valenciaiban 6 ház 108 rendtaggal, 2898 növendékekkel. Catalonia provinciájához tartozik az észak-amerikai 2 ház, 21 szerzetessel, 662 növendékekkel; a rend Amerikában egyre hódít. Magyarországon van 24 ház, 2 hittani s tanárképző-intezet, 390 rendtaggal, 8760 növendékekkel. Ilyformán a rendnek 14 provinciában van 120 szerzetesháza körülbelül 2000 szerzetessel s 50,000 növendékekkel. A rend konstitúcióival nőszertet is el: a piarisszák, de ezek még csak Spanyolországban vannak elterjedve. Legtöbbet tanítanak tehát a magyar piaristák.

— **Vonatszaporítás.** Mint hírlík, május hó elsejével a Léva—Garam-berzencei vo-

ő is méltányolni, viszonzni fogja ezt az igaz szeretetet.

Nem volt képes férjének szemébe mondani, hogy ő mást szeret s csak azért ment hozzá, mert nem tudta elviselni kegyetlen szívű apja zsarnokoskodásait: szakítani akart a szülői házzal, szakítani mindörökre, bármily módon!

Bohó szíve könnyen vélte feledni csinos, kedves férje oldalán a — régít, a kit már nem volt képes bevárni. . . Hűtlen lett hozzá köszívű szülője miatt, a ki elüzte őt szuró tekintetével, sebző szavaival; — a ki ő reá, az ártatlan teremtésre képes volt számtalan, előtte soha nem ismert bünt kiáltani. . . Túrta, a mig túrhette s aztán menedéket keresett. . .

Mig ezeket gyorsan, szakadozottan átgondolja, hevesen ugrik föl férje mellől, leül a czimbalom mellé: bánatát nótába temeti. . . s a mig az a hangszer sírva, zokogva zugja el azt a régi, számtalanszor hallatott nótát:

„Megültöttem a szívemnek, hogy tégedet szeressen, Nem akartam, hogy miattad még többet is szenvedjen, De a szívem nem fogad szót, nem kérdi, hogy mi

Pedig tudom: bánatában nemsokára meghasad. . . — könnyei megerednek. . . nem fojtja vissza; mintha azokkal a lassan lefolydogáló könyecseppekkel egy-egy édes leány álmat, egy-egy boldog pillanatot s azok nyomán fakadt mély bánatot mosna le. . . Megkönnyebbül.

A végső akkordok elhangzása után mosolyogva, nesztelen léptekkel, szívében a remény édes symbólumával közeledik férje felé, a ki tépő gondolatokba merülve könyököl az ablak párdokányán, észre sem lát szik venni lenn a tó partján nyüzsgő, zsi-bongó gyermekereget s csak arra eszmél, hogy Ellája nyaka köré fonja gömbölyű karjait, édesen, bűnbánóan hajol föléje, bensőség teljesen néz becsületes arcába s megindulástól remegő hangon mondja:

Weinberger Zsigmond, Léva

magnagykereskedő.

Legmesszebbmenő kezeség mellett szállít:

Arankamentes ólomzárolt lóherét	46 frtért.
Arankamentes ólomzárolt luczernát	50—64 frtért.
Fajazonos külföldi répamagokat	23 frtért.
Zabmentes vető bükkönyt	6 frtért.

A m. kir. államvasutak gép- gyárának vezérügynöksége

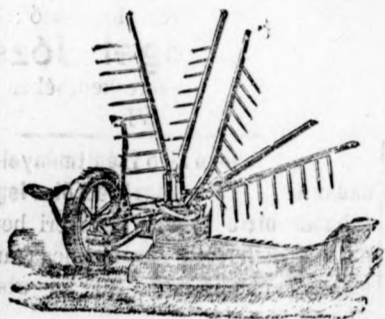
Budapest, Váci-körút 32. sz.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült gőzcséplőgarnitúráit, ipari célokra alkalmas „Compound” lokomobiljait, teljesen vasból készült szalmakazalozó gépeit, gőz-kukoriczamorzsolóit, Stibor-féle körtürészeit,

Milleniumi kaszáló- és arató-gépeit, továbbá SACK-féle ekéit, boronáit és egyéb gazdasági gépeit.
 Árjegyzék ingyen és bérmentve.

FEHÉR MIKLÓS

gépgyára
 BUDAPEST, IV. Üllői-út 23. szám.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült gőzcséplőgarnitúrákat „Compound” lokomobilokat stb. raktáron tart mindennemű gazdasági gépet, földmívelési eszközt,

jól kijavított

lokomobilokat és cséplőgépeket különböző gyártmány és nagyságban, ajánlja jól felszerelt gépműhelyét gépek javítására és malomszerelvények gyártására. Csereüzletek lokomobil és cséplőgépekre kötetnek.

Massey-Harris, elsőrangú aratógép gyárának képviselője.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Üzlet-megnyitás.

Bátor vagyok a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy Léván (Kálnai-utca) Lovas Antal-féle házban egy jól felszerelt

kocsifényező- és kárpitos-műhelyt

nyitottam, hol kocsifényezést és mindenféle kárpitosmunkát szolid és csinos kivitelben a legolcsóbb árak mellett készítek.

A n. é. közönség szives pártfogásáért esedezik

kiváló tisztelettel
Somogyi Antal
 kocsifényező és kárpitos.

JÓSZERSZÁM FÉL MUNKA!
 Gazdasági gépek, géprészek, tömlők, vízmentes ponyvak, mérlegek és gépszijak, szerszám, vas- és aczél főraktár. Portland cement és Hydraulikus mész stb.
 Kapható KERN TESTVÉREKNÉL Léván.

A MAUTHNER-féle

hirneves

konyhakerti- és virágmagvak zárt és hatóságilag védett csomagokban a törvényesen bejegyzett medve-védjeggyel valamennyi nagyobb fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt létező Mauthner Ödön cég csakis oly csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve ábrával és a Mauthner névvel jelölve, ugy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

1898

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
 Ültetés távolsága: 15—20 cm.
 Talaj minőség: jól trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Aussatzzeit: August und September.
 Pflanzweite: 15—20 Cm.
 Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

Specialitás, poloskák, bolhák és konyhaférgék ellen

Molyk s a háziállatok élősdijeit ellen

Zacherlin

Bámulatosan hat! Megöl utolérhetlen biztonsággal és gyorsan, minden ártalmas férget s ez okból a fogyasztó közönség milliói magasztalják és keresik. — Ismertető jelei: 1. A lepecsételt üveg. 2. Ezen aláírás „Zacherl”.

Raktár. Léván: Kern Testvérek, Medveczky Sándor gyógyszerész, Czirik János, Engel József, Preisach Samu utóda, Frommer S., Cserei Gyula, Wilhelm Béla.

Ipolyságon: Dombo Károly, Trautwein Dánieluraknál.
Ujbányán: Cservinka Mór urnál.
Verebélyen: Czirik István, Pollak Józsefözvegye és fia,